Κυρίες, κύριοι

Είναι μεγάλη η συγκίνηση για εμάς που είμαστε εδώ, στο χώρο της Αλεξάνδρειας Ζώνης Καινοτομίας, όπου εργάστηκε η ακριβή μας Δήμητρα από το 2008 έως και την ημέρα του θανάτου της, και θέλουμε να ευχαριστήσουμε την διοίκηση της Ζώνης και τους συναδέρφους της Δήμητρας, ιδιαιτέρως τον Κώστα, την Λήδα, την Λία και τον Δημήτρη για την πρωτοβουλία τους να οργανώσουν και να αφιερώσουν την σημερινή εκδήλωση στη μνήμη της. Καταλαβαίνετε ότι δεν είναι πρέπον να μιλήσουμε εμείς, οι γονείς της, για τα πεπραγμένα της Δήμητρας κατά τη διάρκεια της σύντομης ζωή της .

Θα μας επιστρέψετε όμως να αναφερθούμε σε μια διαπίστωση που ισχύει και συνεχίζεται να επαναλαμβάνεται μετά το θάνατο της. Αυτή η διαπίστωση έχει να κάνει με τις πηγαίες, αυθόρμητες και συγκινητικές εκδηλώσεις αγάπης προς το πρόσωπό της.

Η Δήμητρα μας υπήρξε ένα αξιαγάπητο πλάσμα και ό,τι έκανε στη ζωή της το έκανε με αξιοπρέπεια, εγκαρδιότητα και με διάθεση σεβασμού και προσφοράς προς τον συνάνθρωπο, τον συνάδερφο, τον συναθλητή της.

Γι' αυτό το λόγο και εκείνοι, επίσημοι φορείς και ανώνυμοι άνθρωποι, της το ανταπέδωσαν και συνεχίζουν να ανταποδίδουν με εκδηλώσεις και πρωτοβουλίες σεβασμού και τιμής προς την μνήμη της. Θέλουμε λοιπόν να αναφερθούμε σε μερικές από αυτές.

Την επόμενη του θανάτου της κιόλας, οι φίλοι της έστησαν εκεί στο σημείο της τραγωδίας, στη συμβολή των οδών Γρηγορίου Λαμπράκη και Αγίου Δημητρίου, παιχνίδια που παίζει η ζωή καμία φορά, το " λευκό ποδήλατο " και με αυτό τον τρόπο η Δήμητρα έγινε σύμβολο και θρύλος αλλά και υπόμνηση σε κάθε διερχόμενο οδηγό για ασφαλή οδήγηση.

Ακριβώς απέναντι σε οικοδομή που επιμελήθηκε ο πολιτικός μηχανικός κ. Ιωαννίδης Γεώργιος, δεσπόζει μια εντυπωσιακή τοιχογραφία που φιλοτέχνησε ο γνωστός καλλιτέχνης του είδους APSET στα πρότυπα του εμβληματικού έργου του γλύπτη Βαρώτσού, "ο Δρομέας των Αθηνών". Ο κ Ιωαννίδης, όταν

επικοινωνήσαμε μαζί του, μας εκδήλωσε ότι η τοιχογραφία είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με τη Δήμητρα και για αυτήν την εμπνεύστηκε και την σχεδίασε. Ο συμβολισμός του έργου λειτουργεί ως ένας αιώνιος φόρος τιμής στην αθλητική της ιδιότητα, στη μνήμη της και στο δρομικό κίνημα, παγώνοντας στο χρόνο τη μορφή μιας δρομέως μεγάλων αποστάσεων ακριβώς εκεί που κόπηκε το νήμα της ζωής της.

Η τοιχογραφία αυτή δίνει μια εικαστική και συναισθηματική αποτύπωση στο γκρίζο αστικό τοπίο, κρατώντας ζωντανή τη μνήμη της Δήμητρας για κάθε περαστικό που διασχίζει τη συγκεκριμένη γωνιά της πόλης. Άλλη εκδήλωση αγάπης είναι το γεγονός ότι οι φίλοι και συναθλητές της, συνεχίζουν με πολύ ζήλο και μεράκι να κρατούν ανοιχτό το μονοπάτι της Δήμητρας, δηλαδή τους αγώνες δρόμου Κουφάλια hill run Δήμητρα Ιορδανίδου πού εμπνεύστηκε η Δήμητρα από το 2017 και πραγματοποιούνται πλέον και μετά το θάνατο της κάθε χρόνο, δίνοντας έτσι την ευκαιρία σε εκατοντάδες δρομείς κυρίως μικρά παιδιά να τρέξουν μαζί με τους γονείς τους τις διαδρομές του καταπράσινου λόφου των Κουφαλίων. Το 2027 θα πραγματοποιηθεί το 100 επετειακό hill run.

Εδώ δεν γίνεται να μην αναφερθούμε στην ομόφωνη απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου Δήμου Χαλκηδόνος, πριν ακριβώς από ένα χρόνο, να λάβει το Δημοτικό Στάδιο Κουφαλίων το όνομά της και στο εξής να ονομάζεται Δημοτικό Στάδιο Κουφαλίων "Δήμητρα Ιορδανίδου". Τι μεγαλύτερη τιμή για τη Δήμητρα μας το γήπεδο στο οποίο από πολύ μικρή έκανε επίπονες προπονήσεις, μόχθησε και αναδείχθηκε σε μια ολοκληρωμένη αθλήτρια να φέρει το όνομά της!

Μετά τα αποκαλυπτήρια της επιγραφής του Σταδίου ακολούθησε μια σεμνή τελετή που έλαβε χώρα στο Πνευματικό Κέντρο Κουφαλίων, όπου οι φίλοι της, οι συνάδελφοι και συμμαθητές της, ξεδίπλωσαν μπροστά στο πολυπληθές ακροατήριο άγνωστες πτυχές της προσωπικότητας της Δήμητρας και τα πεπραγμένα της στο αθλητισμό, στις σπουδές και στις επαγγελματικές της ενασχολήσεις.

Διαβάστηκαν κείμενα της Δήμητρας που πραγματικά κατέδειξαν το ταλέντο της στο γράψιμο και την λεπτότητα των αισθημάτων που την διέκριναν.

Μέσα σε όλα αυτά οφείλουμε να αναφέρουμε τις πρωτοβουλίες που παίρνουν τοπικοί σύλλογοι να οργανώνουν κάθε χρόνο αθλητικές εκδηλώσεις που φέρουν το όνομα της, όπως οι διασυλλογικοί αγώνες στίβου, τα Ιορδανίδεια, παιδικά τουρνουά ποδοσφαίρου και άλλα.

Αφήσαμε για το τέλος των πρωτοβουλιών και εκδηλώσεων την σημερινή εκδήλωση που λαμβάνει χώρα σήμερα σε αυτήν εδώ την αίθουσα που φέρει το όνομα της Δήμητρας και την οποία κοσμεί αυτή η υπέροχη φωτογραφία της, σημάδι ότι η Δήμητρα είναι παρούσα, εμπνέει και καθοδηγεί από εκεί ψηλά, αφήνοντας το αποτύπωμά της στην οντότητα της Αλεξάνδρειας Ζώνης Καινοτομίας.

Τέλος θέλουμε να αναφερθούμε και σε καταθέσεις ανώνυμων και επώνυμων συνανθρώπων μας, που μας πλησιάζουν και μας λένε ότι όταν παίρνουν μέρος σε διαφόρους αγώνες, έχουν στη σκέψη τους τη Δήμητρα και αυτό τους δίνει μεγάλη δύναμη και κουράγιο για να ολοκληρώσουν τον αγώνα τους.

Εδώ νομίζω αξίζει να καταθέσουμε ένα χαρακτηριστικό περιστατικό που μας συνέβη την προηγούμενη Πέμπτη, όταν επισκεφτήκαμε ένα κατάστημα αθλητικών ειδών.

Ο πωλητής όταν κατάλαβε ποιοι είμαστε κατασυγκινημένος με μεγάλο σεβασμό και περισσή σεμνότητα μάς είπε επί λέξει: "Κυρία Κική, κύριε Χρήστο εγώ προετοιμάζομαι να τρέξω μια απαιτητική διαδρομή 150 χιλιομέτρων. Θα ήταν μεγάλη τιμή για εμένα να μου επιτρέψετε να κάνω τη διαδρομή μου, φέροντας στο στήθος μου μια φωτογραφία της Δήμητρας. Αυτό θα μου δίνει δύναμη να ολοκληρώσω τον αγώνα μου."

Ξέρουμε πως όλα αυτά που περιγράψαμε παραπάνω, σε έναν ρεαλιστή ακροατή μπορεί να φαίνονται ως μια περιττή ματαιόδοξη θεώρηση των πραγμάτων. Η αδήριτη πραγματικότητα είναι μια και μοναδική: η Δήμητρα μας δεν υπάρχει πια ανάμεσα μας οριστικά και αμετάκλητα. Έφυγε με ένα τρόπο

αδυσώπητο, σφοδρό και αλλόκοτο, μετά μάλιστα και από τον χαμό του αδερφού της, Γιώργου. Έφυγε και μας λείπει αφάνταστα.

Όμως είμαστε σίγουροι ότι έχετε ακούσει αυτό που λέγεται ευρέως για όσους φεύγουν από τη ζωή: οι άνθρωποι πεθαίνουν δύο φορές. Μια φορά είναι βιολογικός τους θάνατος και μια φορά όταν παύουν να υπάρχουν στη μνήμη των συνανθρώπων τους.
Αν συμφωνείτε με αυτή την θεμελιώδη διαπίστωση για την ματαιότητα των ανθρωπίνων, σας παρακαλούμε, όσο σάς είναι δυνατό να κρατάτε ζωντανή τη μνήμη της Δήμητρας και του Γιώργου. Είναι η μεγαλύτερη παρηγοριά και εμάς τους γονείς τους.

Σας ευχαριστούμε πολύ, ευχόμαστε ευοδωση των στόχων και επιδιώξεων της Ζώνης Καινοτομίας και ζητούμε την κατανόηση σας αν μακρηγορήσαμε στην τοποθέτηση μας.

Να σας έχει ο θεός όλους καλά!